

Cayo San Guillermo

¡Cuba Libre!

Κείμενο-Φωτογραφίες: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΥΡΑΚΗΣ

Σ

ε αυτόν το «λατρεμένο τόπο» για κάποιο μοναδικό λόγο όλα τριγύρω μου είναι διαφορετικά. Τα διακρίνει μια καθημερινή απλότητα και εικόνες για μοναδικά συναισθήματα. Η ανάσα στέκει μουδιασμένη καθώς νωχελικά κινούμαι ανάμεσα στους χαμογελαστούς και εξωστρεφείς Κουβανούς και αφήνω την αίσθηση αυτού του κόσμου να μεθύσει το μυαλό μου... πάντα με τον τρόπο του. Ο χρόνος εδώ απλά έχει παγώσει και όμως κάτι έχει αλλάξει μέσα μου... από την πρώτη κιόλας στιγμή.

Trinidad

Casa de la Musica (Habana)

Caibarien

Cayo San Guillermo

el Malecon (Habana)

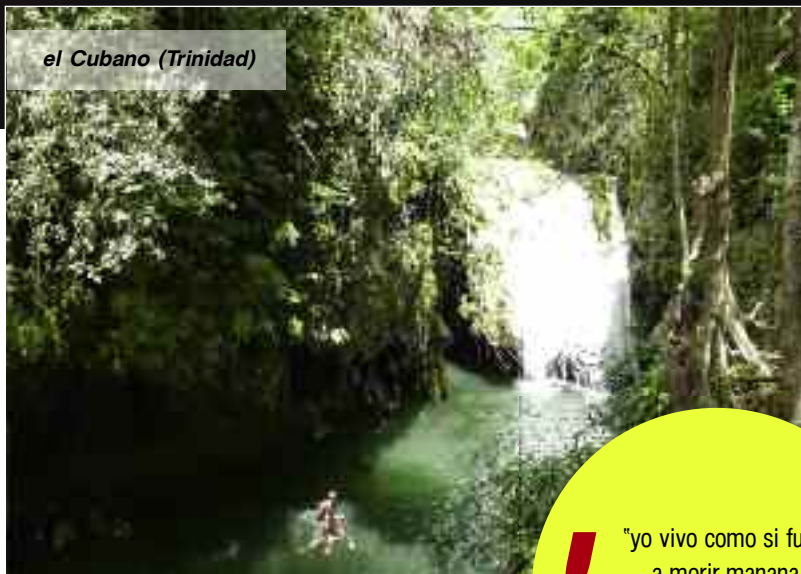
Η πολύχρωμη πρωτεύουσα¹ είναι γεμάτη ζωή, ρυθμό και κτίρια σε παστέλ αποχρώσεις, ξεθωριασμένα από το χρόνο. Διασχίζοντας το Malecon² κατακυκλώνω ακόμα πιο βαθιά στην αίσθηση του τόπου, εκεί που τα θεμέλια τρίζουν στον απόηχο της επανάστασης και στη δυναμική ενός «πλούσιου» σε συναισθήματα και χαμόγελα λαού... και ακριβώς δίπλα μου, τα μανιώδη κύματα σκεπάζουν εντυπωσιακά τα βράχια, υψώνονται δυνατά στην προβλήτα και σαν εκδήλωση θρησκευτικού θυμού της Γεμαγιά³ πλημμυρίζουν το χαλασμένο δρόμο και όλους εμάς... φωνές, τραγούδια και δυνατά χαμόγελα... νωπές στιγμές στην απλότητά τους.

Ο υπόλοιπος κόσμος είναι έξω... εκεί που τα σπίτια τους γίνονται ένα με το δρόμο και με τους περαστικούς... εκεί που οι παρτίδες ντόμινο ηχούν από τα κοκάλινα πιόνια και οι γουλιές από το ρούμι προσδίδουν άρωμα στον ιδρώτα.

Ξεχύθηκα στους γεμάτους δρόμους της πόλης και φρόντισα να μπερδεύτώ για τα καλά μαζί με τους ντόπιους. Δοκίμασα τα φαγητά τους, στάθηκα δίπλα στις μουσικές τους, τραγούδησα μεθυσμένος μαζί τους και σκέφτηκα ότι είναι πολύ σημαντικό για αυτούς να σε κοιτάνε στα μάτια όταν σου μιλάνε.

Άφησα πίσω μου αρκετά άδεια ποτήρια από Cuba Libre στην Bodegida Del Medio⁴ και φρόντισα για λίγο να ξεχαστώ στις κοντινές παραλίες της Playa del Este⁵. Ατελείωτες ακτές, απίστευτα κύματα και ένα μικρό διάλειμμα από τη ζέση και την υγρασία που είχε τσακίσει τη διάθεσή μου. Οι παραλίες για τους Κουβανούς είναι ένα ατελείωτο «παιχνίδι»... για όλους και όλα!

el Cubano (Trinidad)

el Nicho

! "yo vivo como si fuera a morir mañana, lo cual quiere decir que no moriré nunca"

1 La Habana

2 Παραλιακή λεωφόρος

3 Θεά της Θάλασσας

4 Φημισμένο bar, όπου ο Ernest Miller Hemingway έπινε το mojito του

5 Playa Santa Maria del Mar

para mi, solamente...

calle Obispo (Habana)

Santiago de Cuba

Μοναδική εμπειρία το ταξίδι με το αμάξι στην ενδοχώρα και στην επαρχία. Απέραντο φυσικό τοπίο, ερημικοί δρόμοι και όλος ο λαός των Κουβανών να κάνει auto-stop χαμογελώντας, τραγουδώντας, χορεύοντας... αγωνιώντας για το αν θα σταματήσω να τους μεταφέρω, αν όχι στον προορισμό τους, τότε απλά λίγο πιο κάτω.

Στην πόλη του Trinidad η ζωή είναι διαφορετική. Αυτή η πόλη έχει «κάτι» που σε κερδίζει από τα πρώτα βήματα που θα κάνεις πάνω στο πλακόστρωτο του ιστορικού κέντρου. Οι ντόπιοι απλά υπάρχουν, γνέφουν και σου προσφέρουν με ακαταλαβίστικη προφορά χαμόγελα και πρόκληση για χορό. Σε πλησιάζουν για να προτείνουν μια casa particular⁶ για τη διαμονή σου ή ένα paladar⁷ για το γεύμα σου... αν αρνηθείς και τα δύο, απλά θα ζητήσουν ένα regalito⁸... και ό,τι γίνει, αφού έτσι κι αλλιώς η ζωή συνεχίζεται.

Καθώς το βράδυ πλησιάζει, οι ρυθμοί αυξάνονται και τα στενά της πόλης γεμίζουν μουσικές, παλμό και ένταση. Ακολούθησα το ένστικτό μου και βρέθηκα μπροστά από μια υπαίθρια γιορτή χορού στην escalinata... παραδοσιακοί χορευτές, πολλά mojitos και ατελείωτες ώρες με salsa. Η βραδιά κύλησε έτσι όπως ποτέ κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί...

Το επόμενο πρωί με βρήκε λίγο πιο έξω από το Trinidad σε έναν απέραντο φυσικό παράδεισο της ευρύτερης περιοχής της Sierra del Escambray... στο Topes de Collantes. Μοναδικό ανέγγιχτο και παρθένο τοπίο με τροπικά φυτά, ψηλά δέντρα και πεζοπορικές διαδρομές. Ακολούθησα το μονοπάτι για το Salto Del Caburni⁹ μέσα από το τροπικό δάσος με τους παράξενους βραχώδεις σχηματισμούς, για να καταλήξω στους καταρράκτες Caburni... σχεδόν άφωνος από το μαγικό τοπίο απλά αφέθηκα στα ορμητικά νερά του και απαλλάχθηκα από την έντονη υγρασία κολμπώντας στη λίμνη¹⁰.

la Habana

Playa Guandalavaca

6 Casa particular: Οι Κουβανοί έχουν επίσημα άδεια να νοικιάζουν δωμάτια από τα σπίτια τους.

7 Paladar: εστιατόριο μέσα στα σπίτια των Κουβανών.

8 Προφανώς και εννοούν λίγα χρήματα.

9 Εναλλακτικό μονοπάτι στην περιοχή είναι και αυτό που οδηγεί στο σπήλαιο La Batata, εκεί που ο υπόγειος ποταμός που διασχίζει το σπήλαιο σχηματίζει φυσικές λίμνες με ζεστά νερά.

10 Στην περιοχή υπάρχει ακόμα ένας εντυπωσιακός καταρράκτης που ονομάζεται El Cubano, όπως επίσης και οι διαδρομές για το El Nicho με τους επιβλητικούς καταρράκτες.

Ταξιδεύοντας στον κόσμο

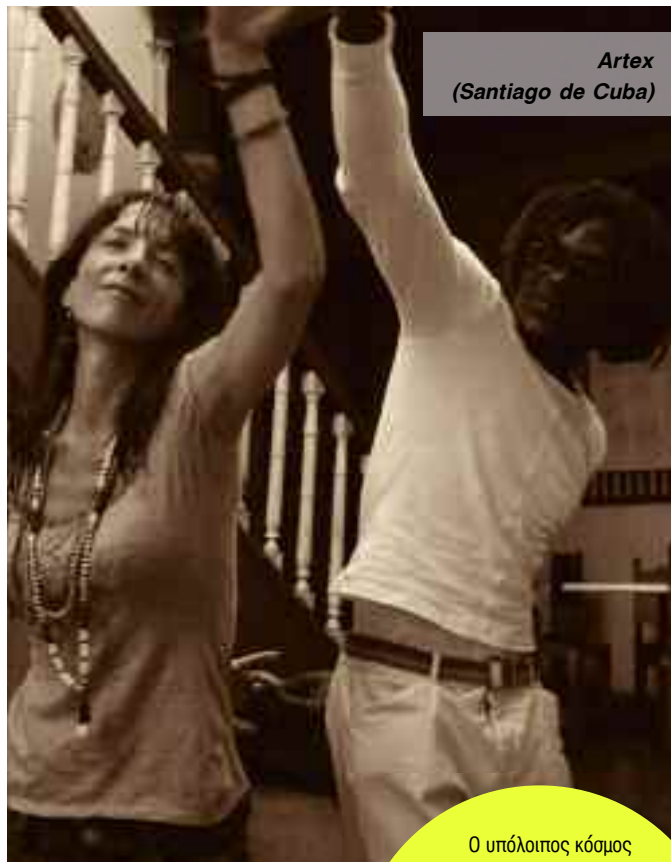
Και πάλι στο δρόμο οδηγώντας προς το νότο... γρήγορο πέρασμα από το Sancti Spiritus, μονοήμερη διανυκτέρευση στο Camaguey και επιτέλους άφιξη στο Santiago De Cuba.

Με λίγα λόγια πλέον... η πιο μουσική, εντυπωσιακή, ζωντανή και αυθεντική πόλη στο νησί. Εκεί που ο ρυθμός του son και της songa πηγάζει από την καρδιά των ντόπιων και φτάνει στο θεό μέσα από κάθε τους λέξη. Βόλτες στις κεντρικές πλατείες και στο πάρκο Cespedes με τους μουσικούς να αυτοσχεδιάζουν στο δρόμο, μουσικές βραδιές στην Casa de la Trona με ατελείωτο ρούμι και όπως λένε φωναχτά και στην Casa de las Tradiciones «...τα χέρια των Κουβανών είναι αρκετά για να δώσουν το ρυθμό!».

Η πόλη κινείται σε ρυθμούς αργούς λόγω της ζέστης, αλλά με την πρώτη ευκαιρία οι Κουβανοί φροντίζουν σε ένα κομμάτι χαρτί να γράψουν μουσική και ρυθμό, χωρίς νότες και παρτιτούρες, παρά μόνο με κωδικοποιημένους ρυθμικούς χαρακτήρες και «cosas locas¹¹». Η συνέχεια έχει πολύ χορό, φωναχτά χαμόγελα και ανάσες που μυρίζουν ρούμι.

Santiago de Cuba
(...η αγάπη θέλει δύο?!)

Artex
(Santiago de Cuba)

Ο υπόλοιπος κόσμος είναι έξω... εκεί που τα σπίτια τους γίνονται ένα με το δρόμο και με τους περαστικούς... εκεί που οι παρτίδες ντόμινο ηχούν από τα κοκάλινα πιόνια και οι γουλιές από το ρούμι προσδίδουν άρωμα στον ιδρώτα.

el Malecon (Habana)

¹¹ «τρελά πράγματα»

Το ταξίδι στο νησί δεν τελείωσε εκεί. Οδικώς κινήθηκα βορειοανατολικά από το Santiago de Cuba μέχρι την παραλία της Guardalavaca, εν συνεχεία την περιοχή της Playa Santa Lucia, το επαρχιακό χωριό Nuevitas, για να επισκεφθώ το Moron, το Cayo Coco και Cayo Guillermo και από εκεί να επιστρέψω στο Trinidad και στην Habana.

Δεν είναι εύκολο σε λίγες σελίδες να συμπυκνωθούν εικόνες και συναισθήματα, αισθήσεις και αναμνήσεις που σου χαρίζει ο τόπος αυτός... το νησί έχει τη δύναμη απλά να σε φέρνει κοντά του και αυτό είναι εκτός από απεριγράπτο και ανεκτίμητο!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ για όλες εκείνες τις αρχικά διστακτικές ματιές, αλλά και αγκαλιές από τα ξυπόλυτα πιτσιρικάκια που χαμογελούσαν παίζοντας με τις λάσπες... τους Sandiagerus¹² με τους οποίους τραγουδήσαμε μαζί στο σπίτι τους... τον καλλιτέχνη του Trinidad που μας φωτογράφησε στα κρυφά... και κάθε μικρό νεύμα και χαμόγελο από όλους όσους μοιράστηκαν για λίγο τη ζωή τους μαζί μου και με δέχθηκαν αβίαστα και αυθεντικά δίπλα στην καθημερινότητά τους... «hasta la proxima vez».

Cayo San Guillermo

Topes de Collantes

el chico Habanero

Santiago de Cuba

¹² Κάτοικοι του Sandiágo De Cuba